

דף קה

המתפלל צריך שיתן עינוי למטה ולבו **'למעלה'** — שיחשוב בלילה כאילו עומד בשמיים ויסיר מליבו כל העוגני העולם הזה וכל הגאות הגוף, וכעוני שאמרו הקדמונים כשתרצה לכוון פשוט גוףך מעל נשטך. ולאחר שיגיע לו זו המחשבה יחשוב גם כן כאילו הוא עומד בבית המקדש שהוא למטה, מפני שעיל ידי זה תהיה תפילה רצiosa יותר לפני המקומם. מפי מורי הרב נר"ג. (תلمידי רבנו יונה — ברכות כב. וכן מובה בטור או"ח).

— **'יתן עינוי למטה'** — להתהלך תחילת במישרים עם ברואי מטה. ואחר כך יהיה **'לבו למעלה'** עם הקב"ה. (עפ"י פירוש הגרא"א — איזוב ח)

— שיחשוב, מה אני טפה סרוחה חוטא ופושע, ויבוש להרים עינוי — והוא **'עינוי למטה'**. ואחר כך יחשוב בגדיות הש"ית, שהוא רם ונשא כל יכול, וישמח שוכחה לדבר בשבתו — והוא **'לבו למעלה'**.
(עפ"י ספרים)
ע"ע בארכיות בספר בית אלקים למבי"ט — שער התפילה ט.

(ע"ב) מעשה דאבדן

... הנה לכואורה מה סיבוב ה' שאדהכי אתיא יבמה כו' — אלא שזה הוא הדברים שאמרנו, הנה אבדן גינה מתחילה לר' ישמעאל בר' יוסי על שפצע על ראשי עם קדווש. והנה אף שבודאי אין הדין עמו במה שאמר וכי הגון אתה וכו' דזה הוא אונאת דברים ממש, אעפ"כ לא היה מקום לתפטע בויה כל כך לאבדן עד שעינש על כך בעונש הצרעת אם עיקר כוונתו הייתה בשביל קנאת האמת, אף שטעה במאמר זה, ועל כן ניסוחו תיקף מלמעלה ואדהכי אתיא ההיא יבמה וכו' והוצרך אבדן לצתת, ובתווך כך הורה ר' ישמעאל בר' יוסי וכו' וזה קמפסע אבדן ואתי...'. — פירוש, כיוון שגם הוא אין נזהר בזה, על כן נענש למפרע על מה שגינה לר' ישמעאל בר' יוסי. גם הראותו שלא כדין אמר לר' ישמעאל וכי הגון אתה ללימוד תורה מרבי, שהרי הכריע בדבריו לשיטת רב כי שהיה סבור מתחילה לדחליצה בעין גדולה, ועל כן נענש בעונש הצרעת. וגם טבעו שני בניו, כי כידוע עונש הטבעה ועונש אסקרה הוא עונש אחד (כదאמרין בכתובות ל או טובע בנדר או מות בסכונכי), וידוע שעבור לשון הרע הוא מיתה אסקרה, כדאמרין בשבת לג. ע"ש. (שמירת הלשון — שער התבונה י)

אמר לי רבוי לאבדן קום בדוכתיך' — ולא נתן לו לחזור למקוםו, למורות שאבדן בא ללימוד תורה מרבו — כדי שלא לעבור על מדת דרך הארץ. וגם רבוי ישמעאל בר' יוסי, אילולא היה העם צריך לו, לא היה מתקרב לשמעו דרשתו של רבוי והיה מוותר על לימוד התורה מפיו, כדי שלא לפגוע בדרכי הנימוס. הרי שמדת דרך ארץ קודמת לתורה באשר וזה יסוד האדם, ואני נדחית מפני שום ערכיים רוחניים והשגי תורה. (עפ"י אור הцепון ח"א עמ' קפג)